

naš tednik

LETO XXXIV. — Številka 49 9. decembra 1982 Cena 5.— šil. (7 din)
Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Poslanstvo
Mohorjeve družbe
stran 2

Negativne številke
stran 2

Bodočnost južno-
koroških podjetij?
stran 3

Kulturno pismo iz
Slovenije
stran 3

Slavje v Tinjah
stran 5

Pogovor z A. Rebulo
stran 6

Osrednji odbor Narodnega sveta koroških Slovencev
sklicuje v smislu pravil

Redni občni zbor

Narodnega sveta koroških Slovencev

v soboto, dne 18. decembra 1982, ob 13.30 uri v Slomškovem domu
Mohorjeve v Celovcu, 10.-Oktober Str. 25.

SPORED:

1. Pozdrav predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev in ugotovitev sklepčnosti.
2. Izvolitev predsednika občnega zbora.
3. Politično poročilo predsednika NSKS.
4. Poročilo osrednjega tajništva.
5. Razprava.
6. Odobritev delovnega poročila osrednjega tajništva.
7. Sprememba pravil.
8. Poročilo predsednika nadzornega odbora ter predlog za razrešnico.
9. Volitev predsedstva NSKS.
10. Volitev osrednjega odbora NSKS.
11. Volitev nadzornega odbora NSKS.
12. Nagovor novega predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev.
13. Odobritev predlaganih resolucij.

Dr. Matevž Grilc
predsednik

Jože Wakounig
osrednji tajnik

Občinski tajnik igra strogega nadučitelja:

Boj občine Žitara vas za nemščino

V petek, 3. 12. je delegacija SZDL Srbije (predsednik Vukoje Bulatović, sekretar srbske gospodarske zbornice Radivoje Milošević in Ljubomir Jusifović) obiskala koroške Slovence. Na sedežu ZSO sta jo sprejela NSKS in ZSO. Predsednik Narodnega sveta Grilc je obrazložil položaj koroških Slovencev in povedal, da zadnji jugoslovanski ukrepi niso škodovali samo gospodarstvu južne Koroške ter blagovnemu prometu, ampak tudi medčloveš-

Obisk SZDL Srbije

kim odnosom. Maloobmejni promet, tako Grilc, naj bi bil izvzet iz teh ukrepov. Predsednik ZSO Wieser je goste pozdravil ter podkrepil Grilcove izjave. To izpričuje zaskrbljenost osrednjih organizacij za gospodarstvo in razvoj južne Koroške. V razgovorih so bile omenjene tudi možnosti sodelovanja med Srbijo in južno Koroško.

Delegacija si je nato ogledala otroški vrtec društva „Naš otrok“, kjer jih je pozdravila predsednica Marija Šikoronja, nato pa še gradbišče dijaškega doma Slovenskega šolskega društva.

V Žitari vasi si je delegacija ogledala novo tovarno pohišstva IPH, kjer jo je sprejel Filip Warasch in podjetje predstavil. Občinski odbornik EL Franc Kukovica pa je predstavil občino. Od tam je pot vodila v Pliberk, sledil je ogled tovarne Topšport, ki jo je direktor Joza Habernik predstavil. Po kosilu pa sta bila na sporedu še ogled Posojilnice in nove Zadruga, kjer sta pozdravila Lipej Kolenik in Stanko Čik. Povsod so goste prijazno sprejeli. Domači podjetniki so z njimi na široko razpravljali o gospodarskih težavah, posebej pa še o jugoslovanskih carinskih in depozitnih ukrepih. Vsi so soglasno izrazili mnenje, da je treba maloobmejni promet ločiti od splošnih ukrepov in krepiti gospodarstvo ter medčloveške odnose. To je poudaril tudi pliberški podžupan Fric Kumer.

Žitarska občina je dvojezična in celo krivični ter protislovenski zakon o narodnih skupnostih to priznava. Kljub temu pa je bila slovenščina kot uradni jezik neupoštevana in nihče od nastavljenec, tako župan, ne zna slovensko. Sedaj pa, ko se župan in občinska uprava ne moreta več ubraniti slovenskih vlog in pisem, pa se je občina s slovenščino zagnala v boj za nemščino. To nazorno in najbolje dokazujeta zadnja dva primera, ki sta zagotovo edinstvena in potrjujeta odnos občine — urada — do slovenskega jezika. Dne 20. 11. letos je gospa Slavka Kukovica odgovorila s slovenskim pismom občini in želi, da bi v smislu pisma, ki ga je občini poslal že 27. 4. letos njen mož Franc Kukovica, bilo dopisovanje med občino in nje-

no družino v obeh uradnih jezikih. Istočasno pa vprašuje župana Posoda, zakaj občina te upravičene želje ne izpolni.

SPD „Trta“ pa je 28. 11. 1982 poslala občini slovensko pismo, v katerem zaproša na podlagi odloka deželne vlade in dogovora med občino in društvom za šolske prostore, v katerih naj bi bil tečaj slovenščine.

Občina ni odgovorila na pismi. Njen odgovor — neolikan in surov ter poln sovraštva in gnjeva do slovenske besede — je bil: občinski tajnik Pleschounig — na sprejemni štampiljki je njegova šifra „Ple“ — je kakor hud nadučitelj vzel rdeč svinčnik in z njim zapisal čez pismo: „Želimo v obeh uradnih jezikih“ in je besedo „obeh“ kar tri-

Delegacija SZDL Srbije je 3. 12. obiskala koroške Slovence. O obisku poročamo na drugem mestu.

Magnetni deček

Kljub zelo neugodnemu času (prireditev je bila ob 15.30 uri), so v torek, 7. decembra 1982, gledalci napolnili šentjakobsko farno dvorano, kjer je na povabilo Krščanske kulturne zveze gostovalo Slovensko ljudsko gledališče iz Celja z mladinsko igro „Magnetni deček“. Gotovo nobenemu ni bilo žal, ki si je ogledal to igrico in treba je povedati, da gledalci niso prišli le iz Št. Jakoba in bližnje okolice, temveč tudi iz bolj oddaljenih krajev. Igra je sicer trajala samo pičlo uro, pa je kljub temu navdušila staro in mlado. Prav škoda je, da se je ni udeležilo več odraslih. Na vsak način je hvalevredna zamisel Krščanske kulturne zveze, da je zopet enkrat poskrbela zanimiv komad za našo mladino.

Celjsko gledališče pa je nastopilo tudi v Št. Primožu in na Slovenski gimnaziji. Več o predstavi „Magnetni deček“ bomo poročali v naslednji številki Našega tednika.

Igralci celjskega gledališča so se po predstavi v Št. Primožu postavili pred aparat našega fotografa.

Občinsko društvo
TRTA Žitara vas/Sittersdorf
A-9133 Miklavčevo/Miklaushof

Gemeindeamt Sittersdorf
E. 3. 12. NOV. 1982
AZ. 240.0 1024
Bij. 7

priporočeno-Eingeschrieben
P.n.
Občinski urad občine
Žitara vas
Gemeindeamt Sittersdorf
v. r. gosp. županu M. Posod

9133 Miklavčevo/Miklaushof

Predmet: Uporaba šolskega prostora
za tečaje slov. jezika

Na podlagi odloka oddelka koroške deželne vlade z dne 1.4.82 št. v. SCHA-34/27/1982 je občina Žitara vas/Sittersdorf sklenila s SPD-TRTA Žitara vas/Sittersdorf dne 11.11.1982 dogovor o uporabi šolskih prostorov za vaje

Ker namerava društvo v skladu z določenimi pravili uvesti tečaje slovenskega jezika, zaprošamo, da se da društvu na podlagi zgoraj omenjenega odloka za čas trajanja tečaja na razpolago prazni razred.

Priloga: razpis

TEDNIKOV KOMENTAR

Piše

Jože Wakounig

Saj ga poznate, tistega smešneža, ki se včasih zadira iz celovškega radia. „Oschuschnig Hanse, Poglientschach najne“. Ne vem, kaj ima tisti čerej, za šmenta, s svojo Riklo, da jo neprenehoma omenja. Naj jo končno žene k tajflajne, hudič!

Ne, stvar sploh ni smešna. Žalostno je, da mi Slovenci ob vsem tem molčimo. Že nekaj časa zasmehujejo pod firmo

der. Neumni in pametni. Kmet(avar) in meščan. Neotesani in olikani. Umazani in čedni. Prvi smrdi (po gnoju, ki ga naserje krava Rikla), drugi diši (najprej se umije, potem se odšavi). Kaj bi Oschuschnig brez Bret(t)schneiderja? Ničesar ne bi mogel. Takšen, kakršen je, bi že prvi hip na cesti prišel pod avto. V mestu se ne bi znašel. In danes brez mesta ne morem

Oschuschnig & Co.

uradnega norca Oschuschniga — ime zveni čisto slovensko, njegov domači kraj tudi in, če hočete, tudi ime njegove krave — nas koroške Slovence. In mi se ne ganemo. Z oddajo „A Gaudi muß sein“ je koroški radio razširil slavo tega Oschuschniga po celi Avstriji in še dalje. O izrednem primitivizmu je bilo v časopisu že nekaj napisanega. No, večini je menda oddaja ugajala! In mi Slovenci molčimo. Med diskusijo o Pluchovem filmu „Vas ob mejil Dorf an der Grenze“ nas je morala opozoriti na to zasmehovanje gospa Maria Halmer, urednica celovške „Kirchenzeitung“. Verjetno smo Slovenci že tako otopeli, da sami sploh smemo poslušati, plačujemo redno predpisane denarje podjetju, ki se imenuje ORF.

Oschuschnig in Bret(t)schnei-

živeti. Torej se slovenski Oschuschnig brez nemškega Bret(t)schneiderja danes v življenju sploh ne bi več znašel. Moral bi klavrno crkniti. Menda je končno celo tistemu Slovencu, ki nekje dosega Oschuschnigove umske zmogljivosti, jasno, kdo sme voditi, kdo slediti, kdo napeljati, kdo izvesti, kdo ukazati, kdo ubogati.

Kot Slovenca me je sram, da se nismo sami opogumili, da se nismo uprli ob takem očitnem, primitivnem in hkrati izredno prebrisanem sramotanju našega imena. Upam, da se bomo znali primerno braniti in ubraniti nadaljnjih podobnih žaljenj.

Smo mar izgubili božji dar besede? Ali smo mar zapravili dar ponosa in spoštovanja pred samim seboj? Smo mar že postali sami Oschuschnigi?

Negativne številke

Kot poroča Deželna tiskovna služba, je tujski promet na Koroškem nazadoval v dobi november 1981 — oktober 1982 za 5,7 odstotkov. 17,767.000 ljudi si je izbralo Koroško za dopust, od teh

13,971.507 inozemcev (—7,4%). Deželna tiskovna služba tudi poroča, da je letos poleti prišlo na Koroško na dopust 3,028.061 Avstrijcev (+2,7%) ter 12,678.712 inozemcev (—7,7%).

ČEPRAV JUŽNA AMERIKA GORI ...

„The Times“/Lurie

... REAGAN GASI Z OGNJEM

In koliko oseb si je izbralo za dopust kraje v občinah velikovškega okraja? Okrajna trgovska zbornica v Velikovcu je od posameznih občinskih uradov prejela sledeče podatke:

Pliberk: 3848 oseb, v primerjavi z 1980/81 za 20% manj; Djekše: 2164 oseb (—1%); Dobrla vas: 16.089 oseb (—10%); Železna Kapla: 5207 oseb (—10%); Galicija: 1267 oseb (+6%); Globasnica: 687 oseb (+1%); Grebinj: 1455 oseb (+30%); Suha: 148 oseb (—10%); Ruda: 493 oseb (—40%); Žitara vas 4047 oseb (—15%); Škocijan: 84.271 oseb (—7%) in Velikovec: 6761 oseb (—5%).

Iz teh podatkov je razvidno, da je število letoviščarjev v občinah velikovškega okraja sorazmerno močno nazadovalo. S tem v zvezi je treba tudi upoštevati dejstvo, da v večjem delu velikovškega okraja tujski promet (razen morda v občini Škocijan) že v zadnjih letih ni bil bogve kako razvit. Predvsem pa je treba upoštevati to, da so mdr. ravno v velikovškem okraju, ki šteje med obrobna področja Koroške, ki si želijo za koroški centralni prostor visoko razvito gospodarsko dejavnost, medtem ko „odpadata“ za velikovski okraj in druge obrobne kraje turizem ter malo obrtništvo.

Bilčovs

V soboto je Klub slovenskih občinskih odbornikov priredil pri Korenu v Bilčovsu enodnevni seminar za izdajatelje samostojnih občinskih listov. Posebej je bil seminar namenjen tistim listam, ki že izdajajo informacijska glasila za občane. Sekretar Kluba Borut Sommeregger je predstavil novi poštni zakon, ki ima zelo jasne smernice za izdajanje informacijskih glasil, Vinko Kušej je govoril o inseratih in raznih datjavah. Skupno so navzoči občinski odborniki prebrskali razne možnosti nadaljnje informiranja občanov. Vsi so soglasno bili mnenja, da so glasila našim listam v veliko pomoč in da so neprecenljivo sredstvo obveščanja ter močna vez med našimi občinskimi odborniki in občani.

Seminarja se je udeležilo mnogo občinskih odbornikov. Vsi so izrazili željo po takih seminarjih, kar bo vodstvo Kluba slovenskih občinskih odbornikov gotovo pospešilo pri njegovem delovanju.

Poslanstvo Mohorjeve družbe

Po 130 letih, odkar je bila ustanovljena MD, se je marsikaj spremenilo

Ob 130-letnici Mohorjeve družbe je prav, da se nekoliko pomudimo ob poslanstvu in nalogah Mohorjeve družbe v našem času in našem prostoru. Po 130 letih, odkar je bila Družba ustanovljena, se je namreč marsikaj spremenilo.

Ko je A. M. Slomšek s svojimi sodelavci ustanovil Mohorjevo družbo, sta po njegovem prepričanju dve nevarnosti ogrožali slovenski narod: raznarodovanje in liberalistično razkristjanjevanje. V tako imenovanih „postavah društva za izdajanje in razširjanje dobrih bukev za Slovence“, kakor so se imenovala prva pravila „Društva svetega Mohorja“, beremo med drugim: „Namen društva je na svetlo dajati in razširjevati dobre knjige, ki um, srce in voljo ljudi razsvetliti in požlahtniti in se zraven tudi dober kup razprodajati zmorejo.“ V razglasu o ustanovitvi knjižnega društva pa je povedano o njegovem namenu, naj skrbi, „da

se krščanski duh... obvaruje in utrjuje“ in „učnim Slovincem... priložnost nudi, da svoja književna dela... med ljudi spravijo... da mi svojo književnost in jezik svoj olepšamo in obogatimo... tudi slovenski narod na višjo stopnjo krščanske omike in prave sreče in časti povzdignemo“. V istem duhu lahko razumemo tudi Slomškove besede o „sveti veri“ kot „luči“ in „materinem jeziku“ kot „ključu“ do „veličavne narodne omike“.

Danes živimo v času, ki ne pozna tiste ogroženosti naše narodnosti od zunaj, kakor jo je poznal Slomškov čas, ko so tujci gospodovali na celotnem slovenskem prostoru. S tem pa nikakor ni rečeno, da bi podobne nevarnosti danes sploh ne bilo, ne glede na dejstvo, da Slovenci še vedno živijo pod močnim pritiskom potujčevanja zunaj meja matične domovine. Dogaja se namreč, da vse premalo spoštujemo in cenimo svojo narodno bit, narodno kulturo in svoj jezik. Premalo te vrednote gojimo in iz njih živimo. Premalo poudarjamo to skupno dobro in še vedno govorimo o „naših“ in „drugih“ glede na vero in prepričanje, preveč se ponižujemo pred tujci, ki imajo poželjenje po naši zemlji, in prinašamo svoje nesporazume pred njihovo „razsodišče“. Zato

ima Mohorjeva družba tudi danes nalogo, da budi v našem ljudstvu narodno zavest in ljubezen do narodne kulture. V tem pogledu se mora obračati na ves slovenski narod in vse Slovence med seboj povezovati. Seveda ni sama, ki spolnjuje takšno poslanstvo, zato je dolžna sodelovati z drugimi založbami in društvi, ki izdajajo slovenske knjige.

Kristjani se danes v slovenskem prostoru srečujejo z neverujočimi in skupno z njimi zidajo socialistično urejeno družbo, se pravi, da si prizadevajo ali naj bi si prizadevali za čim popolnejši samoupravni, humanistični socializem. Vrednote, ki jih hoče uresničiti takšna družba, so tudi krščanske vrednote, kakor moremo to razbrati iz evangelija in življenja prvih kristjanov. Verni imajo tedaj skupne cilje z neverujočimi graditelji novega sveta. Iz tega pa sledi, da so svoji veri zvesti, kolikor se zavzemajo za socialistične vrednote, kakršne izhajajo iz evangeljskega sporočila. Hkrati pa se tako nujno včlenjujejo v našo samoupravno družbo in jo skupno z neverujočimi zidajo, pa tudi odgovorno spopolnjujejo. Z drugimi besedami se to pravi pričevati za Kristusa in evangelij v našem času in naših razmerah. Tako nam prav zvestoba Slomšku in njego-

vim sodelavcem glede na njihovo poudarjanje, da je treba s knjigami Mohorjeve družbe „utrjevati krščanskega duha“, narekuje dolžnost, da s pomočjo Mohorjeve družbe delamo za čim odgovornejšo in enakopravnejšo včlenitev vernih Slovencev v socialistično družbo. Mohorjeva družba naj tedaj s svojimi knjigami širi duha pristnega krščanstva in odstranja predsodke in pomisleke zoper sodelovanje vernih in neverujočih pri zidanju družbe, v kateri se bo vsak njen član počutil kakor doma, v kateri bo šlo predvsem za „biti“ in ne za „imeti“, kakor pravi tudi sedanji papež Janez Pavel II., v kateri se bo vsakdo lahko uresničil tudi, kar se tiče njegove vernosti, kar se tiče njegovega svetovno-nazorskega prepričanja. Mohorjeva družba naj pomaga slovenski Cerkvi pri prenovi v duhu 2. vatikanskega cerkvenega zbora in iskanja tiste njene podobe, ki bo ustrezala znamenjem našega časa in njihovim zahtevam, razmeram in možnostim, ki nam jih te razmere nudijo. Poslanstvo Mohorjeve družbe je izredno pomembno tudi v tem pogledu.

Zato je v tem trenutku potrebno, da se kritično ozremo na svoje delo v zadnjem času in odslej še bolj zavzeto delamo v duhu nalog, ki

nam jih narekujejo čas in razmere, duh ustanovitelja A. M. Slomška in Pravila, ki smo jih na zadnjem občnem zboru sprejeli. Nikdar ne smemo biti zadovoljni s svojim delom, a kljub temu smo lahko ponosni na tisto, kar smo storili. Morali pa bomo vsekakor najti več časa za pogovore in iskanje vedno novih poti v svojih prizadevanjih.

Pridobivanje članov in bralcev Mohorjevih knjig je dolžnost vseh poverjenikov in članov, čeprav kdaj s katero knjigo nismo najbolj zadovoljni. Uspeh Družbe je odvisen tudi od števila članov.

Vekoslav Grmič („Naši razgledi“)

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Uredništvo: Jože Wakounig (glavni urednik), urednika: Janko Kulmesch in Franc Wakounig; Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (04222) 51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

**Bodočnost
južnokoroških
podjetij?**

**Manj
pro-
meta,
več
skrbi**

Pripravil Janko Kulmesch

„Arbeitsamt“ — kako dolgo bo mogel ta urad še posredovati dovolj dela?

Živimo v težkih gospodarskih časih. Vedno več podjetij zapira vrata ali znatno zmanjšuje število sodelavcev. Število brezposelnih raste iz dneva v dan — državne oblasti, ki so doslej skušale reševati gospodarske probleme s tem, da so najele visoke dolgove, pa tudi ne vedo, kako in kam. Se približujemo podobnim časom, kot so jih doživeli naši starejši ljudje pred 2. svetovno vojno, ko je bila svetovna gospodarska kriza?

Da gospodarski položaj na južnem Koroškem nikoli ni bil rožnat, ni treba posebej poudarjati. Številni „pendlarji“, neugodna geografska lega, deželna politika, ki potiska večji del južne Koroške ob rob („Randgebiet“), slabo razvita industrijska struktura... znana žalostna dejstva. Vendar: bo še hujše? Bo moral Leitgeb zapreti za vedno? Wild v Velikovcu je pred kratkim oddal približno 50 delojemalcev. Bo jih v bodoče še več?

Sklenili smo, da povprašamo predstavnike nekaterih južnokoroških podjetij, kako vidijo predvsem bodočnost podjetij, za katera so odgovorni. Del teh odgovorov objavljamo na tem mestu, drugi del pa v eni izmed naslednjih števil NT.

**Franc Mlinar, poslovodja
tovarne za filtre Knecht
v Šmihelu:**

„Trenutni gospodarski položaj na področju avtoindustrije ni rožnat. Vlada recesija, predvsem v Zahodni Nemčiji, kamor smo doslej izvažali 90 odstotkov naših izdelkov. Zaradi te recesije smo pred kratkim morali odpovedati delo 24 delavcem in sicer izključno delavcem iz Slovenije. (Kot pa smo zvedeli, med temi 24 delavci niso samo delojemalci iz Slovenije, temveč tudi iz naših domačih krajev — op. ured.) Vendar smo pri tem, da bomo povečali — s pomočjo nove tehnologije — proizvodnjo in sicer sredi leta 1983. Za to bomo potrebovali približno 100 dodatnih delojemalcev. Prepričan sem, da bo gospodarski položaj na področju avtoindustrije v tem času spet boljši. Drži tudi, da smo sklenili z japonsko firmo Mitsubishi (to podjetje lahko imenujemo „japonski Mercedes“) večjo pogodbo, ki bo veljala s 1. januarjem 1983. Tudi Mazda šteje med naše odjemalce. Kot rečeno, sem prepričan, da bodo za našo branžo sredi leta

1983 boljši časi, kljub temu pa bi poudaril, da ni prav, če nas obremenjuje država s svojo davčno politiko. Prav naša firma se nahaja v zelo neugodni geografski legi, s tem pa imamo mdr. zelo visoke stroške za transport.“

Direktor Šefic, ELAN-Brnca:

„Med posameznimi proizvajalci smuči vlada velika konkurenca in marsikatera znana podjetja se nahajajo v veliki krizi (npr. Fischer). Doslej so delale vse tovarne Elana stoodstotno, torej brez skrajševanja delovnega časa. Naša tovarna na Brnci je v zadnjem letu producirala 145.000 parov smuči in smo tudi vse prodali: Največji del (95%) izvažamo v razne evropske države ter v Ameriko in Kanado. Vendar: finančni rezultati tovarne na Brnci so v primerjavi s tovarno v Begunjah slabši. Zato planiram v prihodnjem letu prevzeti del proizvodnje v Begunjah, to se pravi, na Brnci bomo povečali proizvodnjo na 180.000 parov smuči.“

Elan Brnca zaposluje trenutno 90 delojemalcev in „morda bomo v naslednjem letu nastavili še nekaj

dodatnih delovnih moči“ (Šefic). Trgovino pa so zaprli, tako Šefic, ker v poletnem času ni bilo dovolj kupcev, vrhu tega pa hočemo ugoditi trgovcem v naši okolici, ki bi drugače ne bili pripravljene prodajati naših smučič.

**Poslovodja tovarne SOLIDA
v Žitari vasi:**

„Gospodarski položaj južne Koroške ni tako slab, kot ga sicer ocenjujejo javna občila. Sicer se je položaj z ukrepi jugoslovanske vlade nekoliko spremenil — tudi naša tovarna je prizadeta — kljub temu nas restrikcije niso preveč zadele. Tovarna SOLIDA trenutno zaposluje 150 delojemalcev. Ta delovna mesta so sorazmerno dobro zasigurana, ker naš obrat trenutno nima večjih težav — tako v proizvodnji kot tudi v prodaji. Kljub temu v bližnji prihodnosti ne nameravamo povečati našega obrata, saj delovna moč dandanes stane kar precej.“

**Ing. Siegfried Schaffer,
tekstilno podjetje
v Dobrli vasi**

O tem podjetju smo od raznih ljudi slišali, da se nahaja v večjih težavah. Trenutno zaposluje približno 60 domačinov, že pred nekaj leti pa je moralo oddati več delojemalcev. Ing. Schaffer v pogovoru z Našim tednikom: „Te vesti, da hočemo zapreti podjetje ali nekatere sodelavce odposlati, na vsak način ne držijo. Kar pa drži, je to, da bomo zaprli podjetje do Sv. treh kraljev. V tem času bodo vsi delojemalci šli na dopust. To smo prakticirali že v zadnjih letih.“ Nadalje je inž. Schaffer poudaril, da se tudi tekstilna branža nahaja v težkih časih: konkurenca med posameznimi tekstilnimi podjetji, trgovci kupujejo bolj previdno ter skopo ter visoki personalni stroški — vse to je mdr. privedlo do tega, da je za 2—3% manj prometa. „Vendar se zato ne nahajamo v kritičnem položaju, čeprav mislim, da bo ta kriza trajala eno ali dve leti. Imamo približno 500 kupcev, ki so lastniki manjših trgovin ter ne veleblagovnic. Ti nam bodo ostali zvesti.“ Podjetje Schaffer prodaja svoje izdelke v prvi vrsti — poleg Koroške — na Štajerskem, v Tirolu, Salzburgu, Zgornji in Nižji Avstriji, vrhu tega pa tudi izvažajo v skandinavske države.

Telesni ostanki Leonida Iljiča Brežnjeva so bili v Domu sindikatov v Moskvi še poslednjič razvidni v svoji celosti; dolge vrste ljudi, ki so predstavljale delegacije (poslanstva), so še zadnjič počastile njegov spomin.

se je „kritično“ izražal do sovjetske politične stvarnosti, pa tudi na del pisateljskih imen, med katerimi je bilo tudi moje. Pokojnemu predsedniku Titu je izročil nov seznam ne ljubljenih imen in priimkov. Tako mi je bilo zaupno povedano. Da je bilo

Kulturno pismo iz Slovenije

Piše Pavle Zidar

Gre mi predvsem za ugotovitev razlike med telesnimi ostanki in spominom na nekoga, ki ga počastimo s svojo živo navzočnostjo, z nekrologom ali kako drugače.

Spomin na človeka je torej bistvo življenja, je spiritus agens in del človekove nesmrtnosti, medtem ko ostanki (telesni) le žalostne štrli-ne spomina oziroma duha, ki ga še vedno častimo kot živega.

Ko sem na večer objave smrti Leonida Iljiča Brežnjeva poslušal televizijsko oddajo V znamenju, in politično pretanjene odmeve na državnikov spomin, je naš nekdanji moskovski ambasador, Jože Smole, omenil gredoč, da je pokojni sovjetski predsednik imel ob svojem zadnjem obisku pri nas pripombe na del dnevno političnega tiska, ki

na tem kar precej resnice, so pokazali kasnejši dogodki.

Leonid Iljič Brežnev je bil seveda tudi sam pisatelj, pisatelj svojih spominov, ki jih Delo pravkar v prevodu v njegov spomin ponatiskuje. Pisatelj Brežnev reproducira svojo bogato življenjsko skušnjo skozi realistično dioptrijo, tako, da sem in tja zazvené spomini celo zelo pristno, talentirano napisano, seveda pa je to teoretično vzeto čisti žurnalizem, kjer vse harmonira, tudi tisto, kar bi lahko bilo tragično in kot tako perspektivno. Vse, kar izražamo v varianti te vrste književnosti, je kot v nekakšnih nebesih — vse lepo in prav. Mene seveda ne moti, če nekdo tako piše, moti me le, če tak model potem vsiljuje drugemu z avtoriteto državnega predsednika.

Kajpak teh zelo konkretnih pripomb ne bi bilo, če ne bi dan prej prebral v Delu misli, ki so bile izrečene na rob varnostnega trenutka v SR Sloveniji, izrekal pa jih je sekretar za kulturo (minister) na zasedanju CK ZKS, dr. Matjaž Kmecl; dobesedno se njegov prispevek na rovaš tega poročila glasi: — Ni varne družbe, če v njej ni zaupanja. Zaupanje pa se gradi na medsebojnem poštenju, na spoštovanju zakonodaje. Pri mnogih zadevah v kulturi ni ali pa je zelo malo nepoštenja, ker za to ni možnosti. Iščemo predvsem ideološko prestopništvo, zato sprašujem, kaj prispeva k prikazu varnostnega položaja na območju kulture ali umetniškega ustvarjanja etiketiranje, ki je nekako znano in zveni sektaško, češ da gre pri kulturi za razdiralne in socializmu tuje špekulacije in politikantske nakane, za destruktivno propagando, za informbirojevske in kvazipluralistične vsebine, za zagovarjanje anarhoberalističnih in birokratsko dogmatskih idej, malomeščansko pluralistično frazarjenje in podobno. Mislim, da bi bila prava katastrofa za slovensko kulturo, in tudi za slovensko družbo, če bi vse to v resnici obstajalo, pa čeprav le pri posameznikih. Razmere so veliko bolj solidne in mnogo bolj urejene, kot bi lahko sklepali po takšnem označevanju. Takšno označevanje je nezaupnica tistemu, kar bi imenovali družbeni nadzor nad temi stvarmi, tisto, kar se realno uresničuje v obliki zakonodaje, nezaupnica delegatskemu sistemu, samoupravnim organom v različnih kulturnih in drugih ustanovah.

Če zdaj k vsemu temu, pravkar dobesedno navedenemu, dodam samo še navrženo repliko predsednika SZDL Slovenije, Franceta Šetinca, ob priložnosti slavnostnega koncerta ob Jubileju slovenskega glasbenega šolstva (12. 11. 1982): češ da se ponekod oglašajo, da kultura ni produktivna — in da bi v teh časih, ko zategujemo ne le pas, ampak tudi demokracijo, priškrnili prav na tem koncu.

Kaj ves ta politični kalejdoskop pomeni, preveden v jasnejše, konkretne parabole? Med drugim tudi to, da je kreativno kulturo potrebno narediti odvisno in ji odvzeti primat neodvisnosti, avtonomnosti.

Umetniška kultura ni družben pojav, ampka izrazito duhoven, ali šok z eno besedo. Brž ko ustvarjalec postane podjetniško produktiven, tudi ni več neodvisen ali avtonomen, kar je posebna lega za prestop človeškega duha v novo, višjo resničnost — v umetnost. Brez avtonomnosti ni umetniške kulture.

Zmotno je namreč tudi mišljenje, da je umetnost estetska kategorija, ni, od Dostojevskega dalje, ali še pred njim in od zmeraj, je bila moralni pojav (imperativ!) človeštva. V estetsko normo so umetnost prevedli barbarski družbeni sistemi.

Recimo: kakó zmotno je mišljenje Karla Marxa (ali še bolj Lenina in njegovih) o umetnosti, naj nam pove samo njegov estetski traktat o Johnu Miltonu, pesniku izgubljenega raja, katerega je Marx imel za čistega neproduktivca. To nam daje slutiti, da je Marx zaznal v umetniški kulturi neobvladljivo nevarnost

za svoj dogmatični družbeni model, ker je v umetnosti spregledal njen spiritus agens ali moralni imperativ. Njegova neprekrita družbena težnja pa je bila ustvariti avtomate, ki bi bili deležni le podjetniške kulture (televizije, kina, pevskih zborov — Koroška poje, Primorska poje, Slovenija poje...)

Sociologija v umetnosti nam odkriva zanimive like osebnosti, od Trubarja in Prešerna dalje (pri nas), pa od Dostojevskega do Camusa, Kafke, Musila, do najbolj svojkega koroškega pisatelja, avtorja Zmot dijaka Tjaža: vsi navedeni so prav zavoljo svoje izjemne avtonomnosti obrobni individuumi, „zavrženci“; odkrije nam jih šele paradoks smrti kot celovite, enkratne dragocene osebnosti.

Trenutno se v Sloveniji hodi ne le po tenki vrvi stabilizacije, ampak tudi po tenki vrvi stare „prenucane“ miselnosti, češ da umetnost ni potrebna, ker je neproduktivna — in, najbrž, za nekatere, preveč avtonomna. Vse to sem naslutil za Kmeclovimi in Šetinčevimi besedami. Ali sem naslutil prav, bo pokazala prihodnost.

Začelo se je vulgarno vrednotenje ekonomskih zakonitosti in s tem tudi umetniških, to vrednotenje je v dnevnem porastu ter v nekakšnem premem sorazmerju — kot smo videli v Kmeclovi in Šetinčevi apološki umetnosti in političnih razmer. Kdor se tolaži s substitucijo le-teh v prevrednotenih oblikah, je v hudi zmoti — po mojem.

Pavle Zidar

PRIREDITVE

PLIBERK

ADVENTNO SREČANJE

„S svojim življenjem prižigaj plamen ljubezni!“

Prireditelj: Katoliška mladina Pliberk-Žvabek-Suha

Kraj: Farna dvorana v Pliberku

Čas: nedelja, 12. 12., ob 14.30 uri
Sodelujejo: Moški zbor Suha (E. Logar); Otroški zbor Suha (P. Krop); Pevsko-instrumentalna skupina Žvabek (R. Katz); Otroške skupine iz Žvabeka (Vida Krištof, H. Pistotnik); Otroške skupine iz Doba (P. Oman, M. Trampuš), iz Božjega Groba (M. Riedl), Libuč (G. Grilc, S. Mandl), Vogrč (K. Krajnc), Mladina iz Doba (K. Sumnitsch): „Božič 1982“, Jugendchor Bleiburg (E. Schwanzer), Ansambel flavt (H. Logar in O. Wutte), Skias Margit „Dona...“ — solo, gitara
 Razstava mladinskih knjig

ŠT. JANŽ

Igra Alda Nikolaya
STARA GARDA

Prireditelj: SPD „Št. Janž“

Kraj: pri Tišlerju (Gabriel) v Št. Janžu

Čas: nedelja, 12. 12. 1982, ob 19.30
Gostuje: Oder 73 SPD „Edinost“ iz Pliberka

OBVESTILO

Slovensko planinsko društvo Celovec obvešča, da je slovenska planinska postojanka — „Koča nad Arihovo pečjo“ na Bleščeči od decembra do konca aprila odprta samo ob nedeljah in praznikih. (v ostalih mesecih pa kot po navadi tudi ob sobotah).

Člani Slovenskega prosvetnega društva imajo seveda možnost tudi med tednom, ko ni dežuranja, obiskati oz. uporabljati kočjo. Ključji se dobijo pri gospodarju kočje Tončiju Korenu v Št. Jakobu v Rožu. (tel.: 04253/8119).

BOROVLJE

Igra Alda Nikolaya
STARA GARDA

Prireditelj: SPD „Borovlje“

Kraj: pri Cingelcu na Trati

Čas: nedelja, 12. 12. 1982, ob 14.30
Gostuje: Oder 73 SPD „Edinost“ iz Pliberka

ŠMARJETA V ROŽU

Mladinska predstava
„HURA SONCU IN DEŽJU“
 (Hep van Delft)

Prireditelj: Katoliška prosveta v Šmarjeti v Rožu

Kraj: Farna dvorana v Šmarjeti v Rožu

Čas: nedelja, 12. 12. 1982, ob 19.30
Gostuje: „Oder mladje“ KDZ iz Celovca

DOBRLA VAS

Mladinska predstava
„HURA SONCU IN DEŽJU“

Prireditelj: SPD „Srce“ v Dobrli vasi

Kraj: Kulturni dom v Dobrli vasi

Čas: nedelja, 19. 12. 1982, ob 14.30
Gostuje: „Oder mladje“ KDZ iz Celovca

CELOVEC

BOŽIČNO PETJE V ADVENTU

Prireditelj: Musikverein für Kärnten, Kärntner Sängerbund, Kärntner Bildungswerk in Kärntner Heimatwerk
Kraj: velika dvorana Doma glasbe v Celovcu

Čas: nedelja, 12. decembra 1982, ob 17. uri

Sodelujejo: Wulfenia Chor, Celovec — vodi Hans Streiner, Singkreis Loretto, Celovec — vodi Hans Jörg Strasser, Singkreis Maltshacher See — vodi Karl Winkler, Ebentaler Singvögel — vodi Helena Taibon
Vstopnina: šil 25.—

Vstopnice v predprodaji v pisarni Doma glasbe v Celovcu, od 8. do 11.30 ure, v trgovini Kärntner Heimatwerk, v knjigarni Landhausbuchhandlung, Hlg.-Geist-Platz in pri večerni blagajni.

Mešani pevski zbor SPD „ZARJA“ iz Železne Kaple je nastopil pred kratkim v Rožeku in pod vodstvom Jožka Wrulicha žel veliko pohvale in priznanja Rožanov. Občinski odbornik EL Rožek Ludvik Lesjak je izrazil po prireditvi svoje veselje nad večerom: „Vesel sem, da sta se srečala pri nas prvič oba naroda na istem odru. To pozdravljam predvsem zategadelj, ker je s to prireditvijo prebit led v smer dobrega sožitja. Upam, da bo vnaprej možno delati v to smer soodgovornosti na vseh področjih, na gospodarskem, političnem in kulturnem, kar si ljudstvo iz vsega srca želi.“ Rožeški župan H. Schiller pa je mečil, da je bila to „zgodovinsko pomembna prireditev, s katero se je odprla nova pot kulturnega dela“.

Suha — Blato — Celje

Pretekli teden sta na povabilo mladine tovarne KLIMA Celje gostovala ob priliki dneva republike v Celju Suški oktet in KDZ Blato. Mladinci kluba KDZ Blato so se gostiteljem predstavili z recitalom pesmi sodobnih koroških pisateljev ter pesnikov. Mladi Suški oktet, pod vodstvom Engelberta Logarja je z venčkom koroških pesmi navdušil delavce tovarne Klime, ki so po kulturnem sporedu, ki so ga oblikovali Korošci, počastili svoje kolege z najdaljšo delovno dobo.

Z recitalom so se mladi klubaši prvič predstavili širši publiki v Celju. Za Suški oktet pa je bil to prvi nastop v inozemstvu. Po prireditvi so se zastopniki obeh mladinskih organizacij pomenili o nadaljnjem medsebojnem sodelovanju. Zastopniki KDZ Blato so poudarili, da bi naj stiki med organizacijami zaradi težav na mejah ne trpeli in da bi se naj stiki tudi v nadalje tako dobro razvijali. Zastopnik mladine Klime, Rajko Ribizel, se je priključil temu mnenju in je tudi za v bodoče obljubil sodelovanje. Poudaril je, da je sodelovanje z zamejskimi Slovenci dokaj važno.

Naslednje srečanje mladine Klime in KDZ Blato bo decembra ali januarja, kjer se bodo Celjani udeležili tradicionalnega pokala KDZ!

Žvabek

Težko so najmlajši iz Žvabeka pričakovali Miklavžev večer in Adventno srečanje v žvabeški farni dvorani. Otroška skupina je pod vodstvom Vide Krištof in Helge Pistotnik pripravila prireditev ter darila za najmlajše. Gospodinjje so pripravile dobra peciva in KPD

Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu in
 Združenje staršev na tej šoli

v a b i t a n a

Dan staršev in občni zbor Združenja staršev

ki bo v soboto, dne 11. decembra 1982. Ob 7.30 bo seja odbora, ob 8. uri se bo pričel občni zbor, po občnem zboru pa se bodo starši lahko pomenili skupno z razredniki ter profesorji.

Dnevni red občnega zbora:

1. Pozdrav in ugotovitev sklepčnosti
2. Poročilo predsednika in ravnatelja šole
3. Poročilo blagajnika in preglednikov računov
4. Debata in razrešnica starega odbora
5. Volitev novega odbora
6. Razno

Predsednik Združenja staršev
 dipl. trg. Janko Urank

Ravnatelj
 dr. Reginald Vospernik

Sele-Kot

V petek, 12. novembra 1982, je bil v prostorih ljudske šole v Selah na Kotu občni zbor SPD „Herman Velik“, katerega se je udeležil tudi dr. Janko Malle, tajnik Slovenske prosvetne zveze.

Po obširnem in izčrpnem tajniškem poročilu, kjer je bila nakazana pestra dejavnost društva, je sledilo še poročilo blagajnika in knjižničarke, nakar je bila staremu odboru dana razrešnica. Volitev novega odbora, ki je sledila, je v svoji funkciji potrdila „starega“ predsednika Jurija Maka, ki letos že 20. leto predseduje našemu društvu. Njemu gre prisrčna zahvala za njegovo požrtvovalno delo in spremljajo ga najboljše želje za v naprej. Tudi ostali odbor je bil izvoljen v istem sestavu, kot je deloval dosedaj, le tajniško delo, ki ga je doslej opravljala Erika Jug, je prevzela Eda Velik.

Potem, ko smo končali oficialni del občnega zbora, nam je dr. Janko Malle pokazal serijo diapozitivov k tematiki izgnanstva slovenskega naroda leta 1942. V prijetni domačnosti in ob petju domačih pesmi je izzvenel ta večer.

Eda Velik

V soboto, 9. 11. 1982 bo od 9.00 do 16.00 v prostorih vrtca „Naš otrok“ v Celovcu božični bazar, na katerega ste vsi prisrčno vabljeni. Dobiček bojo uporabili za nakup igrač, slikanic, didaktičnega materiala in drugih potrebščin. Najbolj bodo tega veseli otroci, ki so sami pridno pomagali pri delu. Pridite!

„Drava“ je poskrbela za primerno pijačo. Na ta Miklavžev večer so se zbrali vsi otroci in odrasli iz Žvabeka, Brega, Gornje in Dolnje vasi, da bi skupaj obhajali praznik sv. Miklavža. V nabito polni dvorani so otroci zaplesali skupinski ples in navdušili navzoče s kratko in zelo zanimivo igrico. Šolarska mladina je zaigrala na flavte in zapela nekaj pesmi. Pevsko instrumentalna skupina pa je s pesmicami pričakovala sv. Miklavža. Sv. Miklavža je čakalo zelo veliko dela, kajti obdariti je moral veliko množico pridnih otrok in pa tudi odraslih. Obdarovani pa so morali še rešiti celo vrsto nalog, tako da je bil večer izpolnjen s pesmicami, molitvami in igranjem. Lepo je bilo, ker smo spet enkrat čutili tesno povezanost vseh ljudi žvabeške fаре.

Celovec

70-letnika Pavleta Zablatnika, ki je vodil kot ravnatelj Slovensko gimnazijo celo desetletje od 1968 do 1977, so počastili tudi na Slovenski gimnaziji. Dijaki so se zbrali v avli šole, ki je odprla vrata maja 1975. Slavljenju v čast so spregovorili ravnatelj Reginald Vospernik, nadzornik dv. sv. Valentin Inzko, vodja manjšinskega šolskega oddelka nadzornik vl. sv. Rudi Vouk, predsednik Združenja staršev Janko Urank in zastopnik dijakov Rudi Vouk ml. Čestitali so tudi gimnazijski pevci (vodila sta jih prof. Jožko Kovačič in Mirko Laussegger).

Celovec

Povezanost Slovenske gimnazije s podeželjem se izraža in dokazuje na več načinov; ena izmed teh poti je, da krajevna prosvetna društva podarijo gimnaziji in gimnazijcem božična drevesa. Leta 1980 je začela s tem običajem šentviška „Danica“, lani so bile na vrsti Loče, letos so se izkazali Svečani. Drevo je raslo v Uštinovem gozdu na Mačah.

Med skromno slovesnostjo, ki je bila v soboto, 27. novembra 1982 v gimnazijski avli, je izročil letošnji društveni poklon predsednik SPD „Kočna“ prof. Janko Zerzer. Besede zahvale sta spregovorila ravnatelj Reginald Vospernik in predsednik Združenja staršev Janko Urank. Slovesnost so oplešali sveški pevci (vodi jih prof. Anton Feinig) in gimnazijski zbor.

ČESTITAMO

Ignacu Spendierju iz Št. Ilja vse najboljše za 78. rojstni dan!

Marija Frantar z Jezerskega je obhajala svoj 80. rojstni dan. Čestitamo!

Barbara Preinig iz Grabalje vasi je praznovala svoj 82. rojstni dan. Čestitamo!

Mariji Pušnik, Srednji Dolič, iskrene čestitke za 63. rojstni dan!

Zadnji petek je praznoval svoj 73. rojstni dan Franc Buchwald iz Nonče vasi. Zvestemu dopisniku Našega tednika želimo obilo zdravja in zadovoljstva!

Marjanu Janušu iz Kort iskrene čestitke za 50-letnico!

Pred 50 leti sta stopila pred poročni oltar Justi in Blaž Opetnik iz Pliberka. Za ta jubilej naše iskrene čestitke!

Franc Lesjak, Kosepov oče iz Goselne vasi je te dni obhajal svoj 68. rojstni dan. Čestitamo!

Mariji Komar z Metlove vse najboljše za 85-letnico!

Elizabeta Piskernik iz Sel je te dni obhajala svojo 50-letnico. Čestitamo!

Mariji Frumlacher iz Št. Jakobba iskrene čestitke za 73. rojstni dan!

Andrej Čimžer, Čahorče, je te dni obhajal svojo 75-letnico. Čestitamo!

Iščemo tehnično organiziranega predstavnika za okolico Južne Koroške.

Najmanj 25 let, znanje obeh deželnih jezikov, odslužen vojaški rok.

Interesenti naj se pismeno obrnejo na upravo Našega tednika pod šifro „kmetijstvo“. Plača po dogovoru. Vstop takoj možen.

Mohorjeve knjige 1983 — pojasnilo

Zaradi nesporazumov, ki so nastali, opozarjamo cenjene bralke in bralce Mohorjevih knjig, da je knjižni dar 1983 sestavljen iz sledečih knjig: Koledar, Pratika, „Le eno je potrebno“ (Mauser), „Od zibelke do groba“ (Zablatnik) in „Otroci enega sonca“ (H. Germ) ALI „Divja jaga/Die Wilde Jagd“ (Möderndorfer/Boschitz). Torej skupno pet knjig, ki stanejo 275.— šilingov.

Posebnost letošnjega knjižnega daru je ta, da dobi vsakdo, ki nabavi opisani dar, s posebno izkaznico, ki velja 1 leto, v Mohorjevi knjigarni v Celovcu 10% popusta na celotno ponudbo knjigarne, torej na papir, knjige, plošče, kasete, sveče itd. itd.

Poleg tega rednega knjižnega daru priporočajo poverjeniki še knjigo „Pogovor z Bogom“ Janeza Kopača.

Dragi bralci! Zaradi pomanjkanja prostorov nismo mogli objaviti vseh dopisov. Prosimo za razumevanje!

70-letnica P. Zablatnika: Slavnostni večer v Tinjah

Že v prejšnji številki smo poročali, da je 4. 12. praznoval svojo 70-letnico bivši ravnatelj na Slovenski gimnaziji, narodopisec in bivši predsednik Krščanske kulturne zveze dr. Pavle Zablatnik. Slovenska gimnazija in Krščanska kulturna zveza sta zadnji četrtek pripravili v tinjskem domu slavnostni večer.

Poleg najvidnejših predstavnikov slovenskega političnega in kulturnega življenja so se ga udeležili tudi slavljencev brat Mihej, bilčovski župnik in boroveljski dekan Poldej Kaselj, inšpektor dr. Valentin Inzko, višji vladni svetnik dr. Pavle Apovnik, člani profesorskega zbora na Slovenski gimnaziji in prosvetaši. Predsednik KKZ Lovro Kaselj se je zahvalil dr. Zablatniku za njegovo 11 letno predsedovanje KKZ, za njegovo narodopisno delo in poudaril, da je bil slavljencev vre-

den dobitnik Tischlerjeve nagrade. V imenu Slovenske gimnazije, profesorskega zbora in šolske skupnosti je zahvalo izrekel ravnatelj dr. Vospernik, ki se mu je zahvalil za vso skrb in delo v prid naši naj-

Dr. Grilc je čestital slavljenju v imenu Narodnega sveta

večji izobraževalni ustanovi. Predsednik NSKS dr. Matevž Grilc se je svojemu nekdanjemu učitelju zahvalil in poudaril njegove zasluge za rast Narodnega sveta, obenem pa je poudaril, da je bil slavljencev zmeraj za skupno pot koroških Slo-

vencev. Podaril mu je sliko Majne Šelandrove. V imenu ZSO je njen predsednik dipl. inž. Feliks Wieser dejal, da je slavljencev preko vseh svetovnonazorskih razlik poudarjal skupnost naše narodne skupnosti. Predal mu je sliko Janeza Oswald, profesorja na Slovenski gimnaziji. Za SPZ je njen podpredsednik Joško Hudl, tudi Zablatnikov učencev, predal slavljenju sliko in se mu prav tako zahvalil za vse njegovo delo. Konzul SFRJ Alfonz Naberžnik je prinesel čestitke generalnega konzula Kržišnika in v imenu svoje družine zaželel dr. Zablatniku še obilo plodnega delo-

vanja. Nadvse občuteno in osebno pa je svojemu sočolcu čestital bivši predsednik ZSO dr. Franci Zwitter, ki se je spomnil skupnih dijaških in študentovskih let in posebno opomnil na slavljenceve zasluge za skupno spomenico koroških Slovencev zvezni vladi leta 1955. Pesnica Milka Hartmanova pa je poklonila godovniku posebno pesmiko. Globaški prosvetaši, s katerimi je dr. Zablatnik bil vseskozi tesno povezan, so se mu prav tako oddolžili kot tudi Selani.

Kaj bi bilo slavlje ob 70-letnici zaslužnega kulturnika brez petja. Najprej je zapel selski moški kvintet, zapeli so otroci Sturmova družine iz Dobrle vasi in Mira Oraže je prepevala s svojimi sinovi. Ob tej priliki pa sta predsednik KKZ Lovro Kaselj in tajnik Nužej Tolmajer čestitala Miri k njeni 40-letnici.

Vidno ganjen se je dr. Zablatnik vsem zahvalil za iskrene čestitke, dejal, da je vse delal iz srčne potrebe in z velikim veseljem. Ker pa je med prijatelji lepo, je družba še dolgo sedela s slavljenjem pri dobri kapljici in okusno pripravljene tinjskem bifeju.

ti, pozneje pa so jo nekritično presadili na domača tla in negovali tako dolgo, da je pokvarila ves slovenski teater in skoraj vse na naših radijskih postajah. Prav bi bilo, da bi naši režiserji in igralci že enkrat prisluhnili rezkemu in trpkemu govoru slovenskega človeka in se otrsli tiste nesrečne odsrke afektiranosti iz monarhističnih obdobj. Primerjajte Berta Sotlarja kot enega najboljših slovenskih igralcev s popolnoma življenjsko igro velikega ameriškega igralca H. Bogarta in videli boste, kdo bo zmagal! Sicer pa je jasno, da so take primerjave v vaseh ob meji brezsmiselne. Kljub temu je šel Pluchov film mimo snovi, kot že pred časom Hilde Spiel v svoji televiziji o ljubezni med Slovincem in Italijanko v Trstu, ki so jo ponekod sicer hvalili! Najboljše na Pluchovem filmu pa je bil Koroški slovenski govor in skopo odmerjena slovenska narodna pesem.

Lev Detela, Dunaj.

Primerno božično darilo

Za 80-letnico pesnice Milke Hartmanove je izdala dunajska „skupina m. h.“ (Feliks J. Bister, Hanzi Gabriel, Hubert Greiner, Zvonimir M. Hartmann) trodelni album „življenje, poezije, melodije“.

Prvi del prikazuje prizore iz Milkinega življenja; mladost v Libučah, prvo svetovno vojsko in plebiscitno obdobje, bridkosti po 10. oktobru 1920 in vztrajno delo na podeželju, hitlerijo, nove začetke po letu 1945 (tudi začetke protislovenske dejavnosti, kakor to dokazuje „nemški plakat“, s katerim so decembra 1953 v Gorenčah hujskali proti slovenskemu tečaju; str. 181) in Milkine dramske prizore, spevoigre in recitacije. Tudi prevodi Milkinih pesmi v druge jezike

(angleški, nemški, srbski) so dodani. Drugi del vsebuje pesmi z ilustracijami Huberta Greinerja iz skupine prvih maturantov Slovenske gimnazije, zdravnika na Dunaju. Splet sega od leta 1931 (Nate mislim v siju zlate zore) pa do 1981. Zlat pesniški jubilej. So pesmi lirične, prigradniške, verske vsebine, pa tudi z izrazito politično izpovedjo (Tujec in naš boj, Sedmi člen). Tretji del, ki ga je uredil Hanzi Gabriel, je posvečen Milkinih pesmim v dobesednem pomenu. Viže je zapela Milka sama, večino izmed njih je harmoniziral Hanzi Gabriel.

Delo dunajske „skupine m. h.“ je bilo kakor že povedano, izdano letos za Milkino 80-letnico. Je dostojen in vreden poklon. Je pa tudi dokument iz življenja celotne naše skupnosti, je dokument naše usode, naše zgodovine. Bogato slikovno in dokumentacijsko gradivo v prvem delu bo zanimivo predvsem za tistega, ki rad koplje po preteklosti. Posnetki z raznih gospodinjskih tečajev so že pravi kulturni spomeniki. Za zaključek takih tečajev so redno zaigrali kako igrice, ki jo je pona-

GOST V NAŠEM TEDNIKU

Thomas Pluch:

„Film je zadel v živo“

V sredo, 1. decembra 1982 sta Naš tednik in Mohorjeva družba (o tem smo poročali v prejšnji številki) priredila v dvorani Slomškovega doma javno diskusijo z avtorjem scenarija za filma „Vas ob meji“ Thomasom Pluchom. Diskusije se je udeležilo mnogo ljudi, precej jih je prišlo izven Celovca in Pluch je odgovarjal na številna kritična vprašanja. Po diskusiji smo avtorja prosili za kratek razgovor, ki ga objavljamo v rubriki Gost v Našem tedniku.

Naš tednik: Diskusija je bila dobro obiskana in precej razgibana. Kaj menite vi o samem povabilu na diskusijo?

Pluch: To me je zelo razveselilo, ker je film v prvi vrsti namenjen Korošcem. Povod za film so koroška razmerja. Skušal sem pa v njem opisati tudi splošne človeške usode tega stoletja. Ker je prav tu, v svoji zibelki, sprožil močne reakcije, pomeni, da je zadel v živo.

Naš tednik: Se vam zdi samoumevno, da so vas povabili na razgovor Slovenci ali pa bi morda bilo bolj običajno, če bi vas povabila nemškogovoreča stran?

Pluch: Pri obeh bi mi bilo prav. Ker pa je govora o koroških Slovencih, mi je seveda bolj prav, da so me povabili Slovenci.

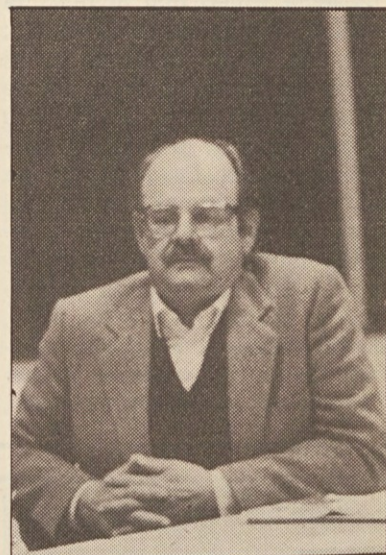
Naš tednik: Kaj menite o diskusiji?

Pluch: Nisem bil samo informant, ampak diskusija je bila zelo živa in sem bil že zato dobro razpoložen. Po mojem je bila dobra diskusija.

Naš tednik: Po eni strani pravite, da ste hoteli opisati in prikazati splošne usode, po drugi pa ste v diskusiji rekli, da ste se zavestno oprli na dva pola — Karničarja in Šelandra in to iz filmsko-tehničnih razlogov. Mar to ni nasprotje?

Pluch: Izhajal sem tega, da so povsod usode, ki bi se načelno pripetile v našem stoletju. V konkretnem primeru pa samo tu na Koroškem. To je enostavno tisti čas, ko je večkratna menjava politične oblasti pogojevala večkratno medsebojno obračunavanje, a to ne samo na Koroškem, temveč v mnogih krajih Evrope. Obe vojni sta prinesli mnogo gorja nad ljudi in sta sprevergli celotno življenje. Zato mislim in to vem tudi iz koroških reakcij, da obstajajo določene analogije, zveze z razmerji in da so se povsod ljudje z njimi identificirali.

Naš tednik: Koroški Slovenci drugega dela filma „Vas ob meji“ niso gledali z navdušenjem, ker film niti ni omenil in upošteval važnih podatkov in dogodkov za slovensko narodno skupnost. Ste računali s tem, da bo zaradi tega padla kritika?

Pluch: Stvarnih ugovorov, ki bi name napravili vtis in iz katerih bi bilo razvidno, da je moja krivda, če je kaj izpadlo, danes nisem zasledil. Edina točka, za katero mi je žal, je šolski štrajk. V scenariju je, v filmu pa iz časovnih razlogov ni mogel biti upoštevan. Bolj me pa boli občutek Slovencev, da se znajdejo v filmu v slabi luči. Tega pa niti jaz niti snemalni tim ni nameraval. Prikazan naj bi bil v filmu boj malih ljudi proti senčam visoke politike, ki nanje padajo.

Naš tednik: Navzoči so bili tudi člani in pristaši hajmatdinista. Ti niso ničesar rekli...

Pluch: ... očitno niso imeli kaj povedati. Zame je to bilo zelo kuriozno.

Naš tednik: Boste po predavanju tretjega dela spet prišli na diskusijo?

Pluch: Rad, če me boste povabili.

Franc Wakounig

milka hartman

vadi spisala kar Milka sama. Zgovoren dokument so pričevanja iz hitlerije in, kakor že prej omenjeno, „nemški“ hujskaški plakat iz Gorenč iz decembra 1953.

Prav bi bilo, če bi ta album (pesmi so primerne tudi za razne prireditve) imela vsaka slovenska družina na Koroškem. Dobite ga v obeh slovenskih knjigarnah v Celovcu.

kdZ mladina za mladino

Pišeta
Kristijana Grilc in Rudi Vouk

Premieri lutk in odra „mladje“ sta mimo. Predstavili smo se tudi že staršem in profesorjem v Tinjah. Zdaj se je spet začelo naše „misijonsko“ delo po našem podeželju. Vsakemu izmed vas je govoto znana pomembnost tega dela, saj sta ti dve skupini skorajda edini, ki prinašata slovensko besedo med naše najmlajše in med našo mladino. Tole delo pa je še prav posebej važno v obrobnih krogih, kjer že močno napreduje asimilacija in je na vseh samo še redko slišati slovensko besedo.

Kljub uspešnemu delu teh dveh skupin pa ne smemo prezreti kopice težav. Prva in največja izmed njih je tale, da se igralci iz leta v leto menjajo; tako se včasih dozdeva, da ni nobenega napredovanja, saj se morajo novi člani vsako leto znova naučiti „umetnosti“ dobrega igranja. Druga težava pa je, da obe skupini slej ko prej vzdržuje samo KDZ in ni nobenega mentorstva. Tako kljub deset — oz. šestletnemu delovanju ne obstaja nikakršen arhiv, ki bi pričal o doslejšnjih uspehih. Čas bi bil, da bi se „mladje“ obširno predstavilo javnosti,

na primer v obliki brošure. Sploh imajo člani včasih občutek, ko da bi delali zaman, ko pa se nekaterim očitno zdi, da je ves ta idealizem, ki ga vnašamo v naše delo, nekaj povsem samoumevnega.

Kljub vsem upanjem naših organizacij in Zveze kulturnih organizacij Slovenije, doslej tudi še ni uspelo izučiti iz naših vrst lastnih režiserjev. Vzroke za to smemo iskati v vzgoji naših šol, predvsem Slovenske gimnazije, ki se doslej niso dosti brigale za gledališko dejavnost. Tisti, kateri pa so si izbrali študij režije, pa se žal ne vračajo v zadostni meri nazaj na Koroško. Tako smo še vedno navezani na naše jugoslovanske prijatelje, za kar smo jim zelo hvaležni, kar pa njim in tudi nam pripravljaja precejšnje težave.

Oder in lutke „mladje“ sta dva bistvena stebra Koroške dijaške zveze, saj v teh dveh skupinah najbolje dokazujemo to, da je KDZ eden izmed važnih faktorjev slovenskega življa na Koroškem. Približno 400 nastopov lutkarjev in 150 nastopov odra od začetka delovanja naprej, pove dosti.

Zanimiv pogovor s tržaškim pisateljem

Je Alojz Rebula krščanski pisatelj?

Pred kratkim smo v podlistku predstavili slovenskega pisatelja iz Trsta Alojza Rebulo, objavili smo novelo »Ob uri najkrajših senc«. Vinko Ošlak je napisal o pisatelju članek in zdaj se je Janko Ferk z njim pomenil o njegovem delu.

NT: Bili ste, ko ste začeli pisati, dvojezičen avtor. Zakaj ste se potem odločili „samo“ za slovenščino?

Rebula: No, dvo- ali večjezičen sem bil dejansko samo v svojem srednješolskem dnevniku. Pisal pa ga nisem toliko iz psihološke potrebe, kolikor da bi se jezikovno uril, in to predvsem v svojem prepovedanem jeziku, v slovenščini, pa tudi v francoščini in celo v klasičnih jezikih. V italijanščini pa nisem menda vanj napisal niti stavka, čeprav je bila jezik šole in zavoda. Res, svojo prvi literarno reč — nekaj dramskega — sem napisal v italijanščini, a tisto je bilo zavodsko naročilo. Potemtakem se mi za slovenščino ni bilo treba nikoli odločiti, ker tudi nisem nikoli obstal na razpotju Slovenščina-Italijanščina. Skušnjava, da bi postal italijanski ali tudi samo dvojezičen pisec, me ni nikoli obšla, šepav sem človek skušnjav.

NT: Mislite, da pisati „samo“ v slovenščini ni nekakšna omejitev na črto Celovec-Ljubljana-Trst?

Rebula: Kaj pa oženiti se z eno samo žensko? Izbrati si en

zafilozofiral v „omejitev“, v ta naš kozmični pogoj, bom rekel samo: da, pisati v slovenščini je vsekakor omejitev na majhen geografski in kulturni prostor. A čutim jo samo kot eno — in še daleč ne najhujšo — izmed omejitev, s katerimi me je zakoličila usoda.

Ste prisotni v italijanski kulturi? Vas prevajajo?

Rebula: Ne, v italijanski kulturi ne eksistiram. Kolikor se je doslej kakšen Italijan zanimal zame, ni vredno besede. V itali-

Pisatelj Alojz Rebula z ženo Zoro Tavčar-Rebula, tudi pisateljico.

sam poklic? Odločiti se za eno samo vero — ali ni v vsem tem prav tako omejitev? Sploh priti na ta svet, ali ni to pasti v same omejitve, začeni z eno samo epidermično vrečo in z nekaj pičlih desetletij življenja? Ampak, da se ne bom tako

janščini doslej tudi ni izšlo nič mojega, vsaj literarnega ne. Pač pa sem pred pol leta podpisal z milansko založbo Jaca-Book pogodbo za prevod knjige Smer nova zemlja.

NT: Čeprav ste že sami drugim zgled, bi rad vprašal, koga

RADIO CELOVEC

SLOVENSKE ODDAJE

Ponedeljek, 13. decembra

14.10—15.00 Koroški obzornik — Zbori pojo.

Torek, 14. decembra:

09.30—10.00 Za našo vas.
14.10—15.00 Koroški obzornik — Minute z . . . rdeče, rumeno, zeleno.

Sreda, 15. decembra:

14.10—15.00 Koroški obzornik. — Solistična glasba. — Naša beseda.
21.00—22.00 25 let Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu — diskusija.

Četrtek, 16. decembra:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Družinski magazin.

Petek, 10. decembra:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Iz kulturnega življenja.

Sobota, 11. decembra:

09.00—09.55 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 12. decembra:

07.05—07.35 Duhovna misel — Naj pesmica naša darilo vam bo.

Edvard Kocbek

Ogenj

5.

„Ljubezni?“ je ponovil kakor v sanjah. „Res je, nič ni bolj pohujšljivega od ljubezni in nič bolj človeškega od sovraštva.“

„Ne sovražim te.“

„Kar koli rečeš, je od hudega. Če praviš, da me ljubiš, ogražáš red sveta, če praviš, da me sovražiš, izdajaš kristjana v sebi.“

Ostro sta križala meče.

„In ti! Če praviš, da se bojiš smrti, slabiš dobro, in če praviš, da se je ne bojiš, krepiš zlo.“

„V srce ti vidim, laže je živeti od sovraštva kakor umreti od ljubezni.“

„Rekel sem ti, smrt ni niti najhujša muka niti najvišja žrtev.“

„Red je dobil prvenstvo nad ljubeznijo. S tem smo se učinkovito približali svojemu nasprotniku. Tudi zato si naša skupna žrtev.“

Na smrt obsojenega fanta je prevzela vrtoglavica. Začel se je bojevati z

grozo, ki je prihajala iz vseh vlaken njegove telesne biti ter mu stikala duha. Zadržtel je ob misli, ker ga ta s svojimi dogodkom neznansko prerasča. Z največjim naporom je hotel dojeti, da je človekova smrt nesmiselna, ker popolnoma naključno napravi konec bivanju, ki je po svojem bistvu upanje, načrtovanje, in naravnano v nikoli končan razvoj. Zdal ga je pretresla še hujša resnica. Spoznal je, da človek ne veruje več v svobodo, kajti svobode ni brez ljubezni do bližnjega. Srce ga je začelo fizično boleti. Hotel je izoblikovati svojo misel, pa je le zajecjal:

„Moram iti do kraja . . .“

Žgur se mu je približal in dejal: „Ata te ne more rešiti nič tistega, za kar umiraš?“

Tedaj se je zravnil in razširil oči, kakor da bi se mu odprl razgled na neznano pokrajino. Dež je še vedno

šibal nočni svet. V hipu ga je spreletela silna moč, da se je skoraj opotekel. Teško je dihal, ko je lovil ravnotežje na temnem površju življenja. In naenkrat je zagledal jasnino pred seboj: Smrt je najvišja preizkušnja, v smrti sem tak, kakršen sem, s smrtjo se bom pretehtal in odkril svojo težo, ki se mi je skrivno zjedrila. Že jo čutim . . .

Vzkljnil je: „Ne moreš mi več do živega. Na dveh različnih straneh sveta stojiva. Moja nesreča je bliže resnici. Ti pa si raje varen kakor nesrečen, to je laž sleherne oblasti.“

Tedaj je skozi šumni dež hipoma zaregljala strojnica. Takoj za njo se je usula vrsta strelav iz pušk in zopet prenehala. Obstala sta negibna in nista mogla presoditi, iz kakšne daljave se oglašajo. Tonetu se je zdelo, da merijo v davno določene cilje in jih nepreklicno zadevajo.

Kaplan je povzel: „Praviš, da ti ne morem več do živega?“

„Ne.“

„Potem mi je laže.“

Kaplan se je nekaj trenutkov obotavljal, preden je rekel: „Poslušaj me!“ Tone je zagledal ogenj v njegovih očeh. „Preden se poslovita, ti moram še nekaj povedati. Nič ti nočem zamolčati. Čiste račune bi rad imel s teboj . . .“

Tone je dvignil glavo in napeto

prisluhnil. Zdelo se mu je, da se je velikanska hitrost še povečala. Petrolejka v zidni vdolbini je zaplapolala, videl je, kako je kaplanu spodnja ustnica zadržala. Kakor skozi zamolklo meglo je zaslišal njegov glas:

„Jaz sem te naznanil Italijanom . . .“

Tonetu se je drobno skrčilo od nenadne praznote v prostoru, kakor da bi ga zajelo vesoljno guganje. Zastrmel se je vanj, odpiral usta, pa ni mogel nič reči. Šele čez nekaj časa je pogledal v okno:

„Zdal je tudi meni laže.“

Žgur je povzel glavo in obstal na mestu, Tone pa je stopil k oknu, ki je skozenj še vedno šumela godba enakomernega in spokojnega dežja. Dež je močil nemirna krila duha in lajšal utrujenost telesa. Od vsepovsod je vstajala vlažna omama in nagibala človekovo glavo k počitku. Štrene dežja so še vedno padale navpično, vendar se je njihova ostrina ublažila, številni prepletajoči se zvoki so ustvarjali prisluh venomer šepetajočih melodij.

Tone se je obrnil k Žgurju, ki je čemel ob zidu in zlezal v dve gube. Rekel mu je: „Hvaležen sem ti.“

„Tudi jaz bi rad bil tebi.“

„Ne moreš.“

„Rad bi ti izpolnil poslednjo željo.“ Obsojenca je spreletelo: „Imam jo!“

„Govori!“

Počakal je za hip, potem pa spreporil šepetaje: „Stopi na moje mesto . . .“

Žgur se je premaknil, da mu je čelvelj zaškripal, in ni nič rekel.

„To je moja želja,“ je dodal Tone. Takrat šele je kaplan odgovoril: „Ne žrtvujem se za človeka, temveč za idejo.“

„In kot duhovnik?“

„Ne rešujem telesa, temveč dušo.“

„Za tvojo dušo gre.“

Duhovnik ni več odgovoril. Nastala je tišina. Tone jo je prekinil z mirnimi besedami: „Vprašal sem te le, da bi te do kraja pretehtal.“

Ni vedel, kaj naj mu še reče. Marsikak duhovnik, ki spremlja človeka od rojstva do smrti in spoznava vedno le njegove grešne zadeve, postane prej ali slej neobčutiljiv za človekovo čisto in svetlo bistvo ter ravnodušno gleda na njegove poslednje reči. V Žgurju pa je začutil igro zlega duha.

Zdrnil se je in začel hoditi po temnem prostoru. Začudil se je nad svojim gibanjem, začel se je vračati v svoje telo. Kljub neskončni utrujenosti je začutil novo spremembo v sebi, zdelo se mu je, da je lažji in enostavnejši. Čuti so mu postajali prozornejši in dovtetnejši. Mnogokrat v življenju je doživel bližino stvarstva in plemenitosti njegovih prvin, zdaj je odkril njegovo prabližino in neminljivost. Dež je šumel, kakor bi zvenelega orgle iz daljave, slovesno in zadržano, vzvišeno

NT se je pogovarjal z A. Rebulo

vi cenite, mislim na pisatelje, umetnike in druge velike duhove?

Rebula: Umetniška, filozofska in znanstvena genialnost me je včasih čarala sama po sebi. Danes me more pritegniti samo, če je vsaj odprta etosu, kolikor ni že njegova zavestna nosilka. Kjer ni etosa, je nič, nič pa mi je absolutno nezanimiv. Sicer pa kjer šari nič, tudi zadnje stvarjalske veličine ne more biti. Moje simpatije? V šolski strokovnosti se ne morem nikoli načuditi na primer Platonu, Tacitu in Avguštinu, vso italijansko literaturo bi dal za Danteja, ruska literatura mi je mannovsko „sveta“ od Gončarova do Solženicina, izmed Angležev bi pustil vse druge in vzel Newmana, izmed Francozov Pascala in velikana misli in vesti v tem našem stoletju Maritaina.

NT: Je Alojz Rebula krščanski pisatelj?

Rebula: Krščanstvo je bilo za me odrešujoč pristan, kamor sem pred dvajsetimi leti izlekkel svoj raztrešeni življenjski splav. Seveda ne zato, da bi ga tam položil v dok, ga krpal in božal, v milem zatišju. Kdor si predstavlja krščansko sidrišče tako — morda Taras Kermanner, sodeč po kakšnem špikljanju na moj račun —, je v totalni zmoti. Rečem mu samo: kar naj poskusi tisto idilo, pod jamborom Križa! Ne, pristan je pome-nil samo nov odhod, nove periple in tudi viharje, samo z neko prisotnostjo na krovu. Z njega seveda nisem mogel ne smel brcniti literature. Čeprav brez kakšne prometjske vročice, sem pisal naprej. Takrat sem se celo lotil svojega najboljšega romana. No, pisal sem

brez kakega zadržega namena, da bi sprebrnil svet — za kaj takega tudi premalo verjamem v literaturo —, a tudi brez kompleksa pred svojim Credom. Vsekakor z zavestjo, da Prisotnosti na krovu, ki je moj smisel in moja tolažba, ne morem od-sloviti tiste dnevne ali nočne ure, kadar pišem na primer roman. To bi bilo dvoživkarstvo. To ne bi bilo dosledno. Zato bi bil v zadnji konsekvenci samo ponosen, če bi iz moje pisarije izhajal duh, zaradi katerega bi me kdo mogel imenovati krščanskega literata. Sicer pa bi bil to prhek ponos, saj krščanstvo ni literatura. Je nekaj strašnejšega: je življenje.

NT: Obligatno vprašanje: Vaše mnenje o koroško-slovenski literaturi.

Rebula: Obligaten strokovni molk. Kako naj sodim sokopače v istem vinogradu, celo v istih manjšinskih plantah? Tole bi rekel: Primorci in Korošci se varujmo dveh tečajev, okrog katerih se rad zasuče provincializem — prostaškosti na eni in precioznosti na drugi strani. „Mladje“ pa bo moralo pogledati tudi čez Karavanke, v širši slovenski prostor, in zaznati tudi rast središnega drevesa, v katerega danes poganja, kolikor poganja, duh vseh treh naših Slovencev.

NT: Zahvaljujem se za pogovor in vam želim vse najboljše pri delu!

TINJE

PRIPRAVA NA ZAKON, nem.

Čas: v soboto, 11. 12., od 9. do 19. ure in v nedeljo, 12. 12., od 8. do 17. ure

Voditelj: Jože Kopeinig in tim: zdravnik, duhovnik, sodnik in mati

Tečaj za spretno roke: STENSKÉ ZVEZDE

Čas: torek, 14. 12., od 14. do 20. ure
Voditeljica: sr. Lucija Klemenjak

DUHOVNE VAJE ZA starše, duhovnikov, semeniščnikov, laičkih teologov in veroučiteljev, slov. „Viri duhovnega življenja“
Voditelj: žpk. Ivan Antolič

1 AVSTRIJA

PETEK, 10. decembra 1982: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Stvar s Styx — 12.15 Prisma — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Madita — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan optikum — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Derik — 21.20 Made in Austria — 22.10 Šport — 22.20 Nočni studio — 23.20 Poročila.

SOBOTA, 11. decembra: 9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 10.35 Advent na Tirolskem — 11.25 Veleslalom moških — 13.00 Poročila — 14.25 Žena mojih sanj — 16.00 Iz parlamenta — 17.00 Od otrok za otroke — 17.30 Dogodivščina danes — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Heinz Conrads — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Stavim, da... — 22.05 Šport — 22.25 Klimbim — 23.10 Poročila.

NEDELJA, 12. decembra: 11.00 Ura tiska — 15.10 Fantič z zelenimi lasmi — 16.30 Slike v ogledalu — 16.45 Lutkovna predstava — 17.15 Muminsovi — 17.45 Klub seniorjev — 18.30 Operni vodič — 19.00 Avstrija v sliki — 19.20 Adventni pogovor — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 La cenerontola — 22.30 Šport — 22.45 Poročila.

PONEDELJEK, 13. decembra: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Pogled v lonec — 10.30 Junak žensk — 12.00 Iz parlamenta — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Madita — 17.55 Za lahko noč — 18.00 To je ostalo od orla — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.15 McCloud — 22.15 Šport — 22.45 Poročila.

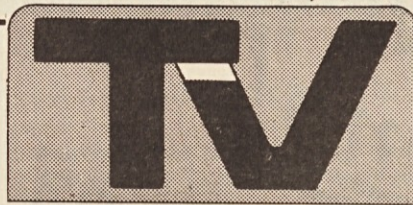
TOREK, 14. decembra: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Smuk — 12.15 Šport ob ponedeljkih — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Tudi veselje mora biti — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dick Turpin — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Argumenti — 21.30 Slike v ogledalu — 22.15 Literarna revija — 23.00 Poročila.

SREDA, 15. decembra: 9.00 Poročila — 9.05 Tudi veselje mora biti — 9.35 Francoščina — 10.05 Šolska TV — 10.30 Smučarska tekma za svetovni pokal — 11.45 Argumenti — 13.00 Poročila — 17.00 Kasperl — 17.30 Madita — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Teleski — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Vrata s sedmi ključavnicami — 21.45 Poročila.

ČETRTEK, 16. decembra: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Dežela in ljudje — 10.30 Šolska TV — 11.30 Smučarsko tekmovanje za SP — 12.15 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Madita — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Prosim za mizo — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Grad s poznimi gosti — 21.15 Hrvaška — 22.00 Šport — 22.50 Poročila.

2 AVSTRIJA

PETEK, 10. decembra: 16.45 Iz parlamenta — 17.30 Naša šola — 18.00 Galerija — 18.30 Brez nago-bčnika — 19.15 Otroci pripovedujejo — 19.30 Čas v sliki — 20.15 „Pre-rezi“ — 21.00 Raziskavanja — 21.20 Politika ob petkih — 22.20 Cincinnati Kid — 0.00 Poročila.

SOBOTA, 11. decembra: 16.15 Dunajčani — 17.00 Ljuba družina — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Šport — 19.30 Čas v sliki — 19.00 Trailer — 19.50 Ljudski odvetnik — 20.15 Mirandolina — 21.55 Vprašanja kristjana — 22.00 Smrt v rdečem Jaguarju — 23.45 Sto mojstrskih del — 23.35 Poročila.

NEDELJA, 12. decembra: 16.30 Adventno petje — 17.00 „Pre-rezi“ — 17.45 Physical — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Tedenski pregled — 20.15 Kraj dejanja — 21.45 Apropos film — 22.30 Uporni ki Liang shan Po — 23.15 Sto mojstrskih del — 23.30 Poročila.

PONEDELJEK, 13. decembra: 18.00 Znanje danes — 18.30 Križarjenje svetovnega popotnika — 19.00 Kam s strahom? — 19.15 Otroci pripovedujejo — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Družina Merian — 21.05 Šiling — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Alice — 23.50 Poročila.

TOREK, 14. decembra: 16.30 Iz parlamenta — 17.45 Šolska TV — 18.00 Orientacija — 18.30 Keižarjenje svetovnega popotnika — 19.00 Kam s strahom? — 19.15 Otroci pripovedujejo — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kviz v rdeče belo rdečem — 21.03 Dalas — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

SREDA, 15. decembra: 16.45 Iz parlamenta — 18.00 Dežela in ljudje — 18.30 Križarjenje svetovnega popotnika — 19.00 Kam s strahom? — 19.15 Otroci pripovedujejo — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Cafe central — 21.05 Pod soncem nič novega — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Umetnine — 23.05 Poročila.

ČETRTEK, 16. decembra: 16.30 Iz parlamenta — 17.45 Šolska TV — 18.00 Na poti po Avstriji — 18.30 Križarjenje svetovnega popotnika — 19.00 Kam s strahom? — 19.15 Otroci pripovedujejo — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Udo '82 — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

1 LJUBLJANA

PETEK, 10. decembra: 9.25 Slalom za ženske, 1. tek — 11.55 Slalom za ženske, 2. tek — 16.15 Poročila — 16.20 Dvojčka — 16.55 Slalom za ženske — 17.55 Čez tri gore — 18.25 Obzornik — 18.40 Spoznavanje naše naravne dediščine — 18.55 Za zdravo življenje — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Koncert ob dnevu človekovih pravic in 35-letnici sodelovanja z UNICEFOM — 21.35 Zrcalo tedna — 21.55 Nove tigrove brigade — 22.55 Poročila.

SOBOTA, 11. decembra: 8.00 Poročila — 8.05 Mišje prigode — 8.15 ZBIS-Modri zajec — 8.30 Samo Katka — 9.00 Dvojčka — 9.30 Pisani svet — 10.00 Povezave — 10.50 Komur se posreči ogreti in oživetiti samoto, ta je osvojil svet — 11.25 Superveleslalom za moške — 13.00 Ljudje in zemlja — 15.20 Poročila — 15.25 Rojen za boj — 16.55 PJ v košarki: Jugoplastika: Zadar — 18.30 Naš kraj: Strane — 18.45 Ciciban, dober dan — 19.05 Zlata ptica — Lenuhove sanje — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Sobotna TV križanka — 21.35 Lepi par — 23.00 Poročila.

NEDELJA, 12. decembra: 9.10 Poročila — 9.15 Živ, žav — 10.00 Človek in pol — 11.05 TV kažipot — 11.25 Slovenski pihalni orkestri — 12.00 Kmetijska oddaja — 13.00 Poročila — 14.15 Živeti z naravo — 15.00 Sled — 15.50 Poročila — 15.55 Rokomet: Metaloplastika: Steaja — 17.20 Športna poročila —

17.30 Kačji strup — 18.55 Ne prezrite — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Kože — 21.15 Športni pregled — 21.45 Poročila.

PONEDELJEK, 13. decembra: 8.35 TV v šoli — 10.35 TV v šoli — 17.00 Poročila — 17.05 Povezave — 17.55 Tretje obdobje — 18.25 Obzornik — 18.45 Za mlade — 19.15 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Everesto — 21.00 Kulturne diagonale — 21.40 V znamenju.

TOREK, 14. decembra: 9.25 Slalom za moške, 1. tek — 11.25 Slalom za moške, 2. tek — 15.20 Šolska TV — 16.35 Poročila — 16.40 Mišje prigode — 16.50 Mali svet — 17.25 Slalom za moške, posnetek — 18.25 Ljubljanski obzornik — 18.40 Čas, ki živi: „V imenu fašizma“ — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Slovesna otvoritev športne dvorane Zetra — 20.50 Berlin-Alexanderplatz — 22.40 Poročila.

SREDA, 15. decembra: 8.35 TV v šoli — 10.35 TV v šoli — 12.55 Nogomet: Jugoslavija: Wales — 17.20 Poročila — 17.25 Ciciban, dober dan — 17.40 Samo Katka — 18.10 Okrogli svet — 18.25 Koroški obzornik — 18.40 Niške zborovske slovesnosti — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Pusta dežela — 21.30 Majhne skrivnosti velikih kuharskih mojstrov — 21.35 Miniature — 21.55 Poročila.

ČETRTEK, 16. decembra: 9.25 Slalom za ženske, 1. tek — 11.55 Slalom za ženske, 2. tek — 15.15 Šolska TV — 16.30 Poročila — 16.35 Pedenjžep — 16.55 Slalom za ženske, posnetek — 17.55 Mozaik kratkega filma: Training mladih atletov — 18.25 Obalno-Kraški obzornik — 18.40 Po sledeh napredka — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Glasbeni četrtak — 21.10 Portreti — 21.30 V znamenju.

2 LJUBLJANA

PETEK, 10. decembra: 17.10 Test — 17.25 TVD — 17.45 Mali svet — 18.15 Namesto top liste — 18.45 Glasbena oddaja — 19.30 TVD — 20.00 Porota — 21.00 Zagrebška panorama — 21.15 Izbrani trenutek — 21.25 Nočni kino: Philadelphia, prihajam.

SOBOTA, 11. decembra: 15.50 Test — 16.05 Pusti me pri miru — 17.05 Dediščina za prihodnost — 17.55 Naša leta — 18.55 Ljudska ustvarjalnost — 19.30 TVD — 20.00 Glasbeni oder — 20.30 Poezija — 21.05 Poročila — 21.10 Feljton — 21.40 Športna sobota — 22.00 Iz klasičnega vrta.

NEDELJA, 12. decembra: 15.00 Mihajlo Strogov — 16.45 Nedeljsko popoldne — 18.55 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Življenje na zemlji — 20.55 Poročila — 21.05 Lov za zakladom.

PONEDELJEK, 13. decembra: 17.25 TVD — 17.45 Rdeče, rumeno, zeleno — 18.00 Narodne pravljice — 18.15 Izobraževalna oddaja — 18.45 Sedem stopnic do glasbe — 19.00 Športna oddaja — 19.30 TVD — 20.00 Raziskovanja — 20.45 Zagrebška panorama — 21.05 Pojem pesnike.

TOREK, 14. decembra: 17.25 TVD — 17.45 Pisani svet — 18.15 Čas knjige — 18.45 Dnevnik 10 — 19.00 Reportaža z nogometne tekme Jugoslavija: Wales — 19.30 TVD — 20.00 Folk parada — 20.45 Zagrebška panorama — 21.05 Gnezdo revolucionarjev.

SREDA, 15. decembra: 17.25 Nogomet: Jugoslavija: Wales — 19.30 TVD — 20.00 Vučistrah — 21.40 Zagrebška panorama.

ČETRTEK, 16. decembra: 17.25 TVD — 17.45 Za mano, dečki — 18.15 Znanost — 18.45 Muppet Show — 19.30 TVD — 20.00 Obarvana svetloba.

in trezno hkrati, znamenje vesoljnega dopadenja. Hodil je in se ni mogel ustavit. Petrolejka je zagorela z daljšim plamenom, prostor je postal svetlejši in prijaznejši.

Ustavil se je. Začel se je poslavljati od spoznav, doživetij, spominov in upov. Spomnil se je morja in planin, julijske žetve in snega, sonca in mesečine, tovarišije in samote v naravi. Prijel se je za roke in stisnil prste. Čutil je, kako se oklepa zemlje z rokami in kako z nogami raste iz nje. Spoznal je, da se ni ničemu izneveiril, kar je spoznal za svoje, zvest je ostal vsemu, kar je ljubil. Srce mu je prerezala bolečina vseh bolečin, kakor še nikoli nobene ni začutil. Jemal je slovo od sveta, ki ga je ljubil. Kakor sredi sanj je pomislil: prihodnji dež me bo nahnaril in napojil že v zemlji.

Odrčal se je z mesta in se postavil pred bledega Žgurja, drhtel je po vsem telesu in skoraj bi se ga bil oprijel z dvignjenimi rokami. Vedel je, da se ne more enakopravno in enako resnično pogovarjati z nikomer drugim razen s samim seboj. Vendar je povzdignil glas in zakričal nad kaplano, kakor da se v neskončno daljavo pogovarja z nekom drugim ter ga kliče za pričo:

„Tu sem in tak sem. Iz trenutka sem rastel, toda ljubezen do zemlje me ni zasužnjila, okrepila je mojo svobodo. Zdaj vem, da sem rešen čarov videza. Nobenega konca sene bojim, poznal sem vedno le nov zač-

tek. Nihče me ne more ubiti, nihče me ne more izničiti!“

Tedaj se je streljanje vnovič oglasilo, bliže in še bolj srdito. In vnovič je naglo prenehalo. Opazila sta, da je začel tudi dež pojemati.

Iz teme se je oglašil utrujen glas: „Oprosti mi...“

Tonetov glas je bil hripav, ko je odgovoril: „Pomilujem te, prekleti te pa ne morem.“

Kaplan je stopil iz teme, v rokah je držal vijoličasto štolo, ki si jo je medtem snel z vratu. Njegov ozbra je bil bled. Izgubljeno je rekel: „Potem me ne potrebuješ več?“

Tone je zakričal: „Ali sem tudi vernejši od tebe? Ostanil!“

Bledi duhovnik g aje nerazumevajoče gledal: „Čemu?“

„Kot človek mi ne moreš pomagati, toda ostala ti je posvečena roka.“

„Ne norčuj se,“ je drhtel Žgur. „Kako boš pokleknil, upornik?“

„Ne skrbi! Kdor pozna dom v času in prostoru, ga bo spoznal tudi v večnosti in neskončnosti.“

„Ne potrebujem tolažbe, potrebujem odvezo.“

Tone se je spomnil besed, ki jih je ljubil: veri ni nič bolj tuje od tolažbe. Kdor veruje v Boga, mu ni do tolažilnih besed. Sheherna tolažba v nesreči oddaljuje od resnice.

Dvignil je glavo, glas mu je postal ukazujoč:

(Dalje prihodnjič)

Odprli smo!
4x na Koroškem

FOTO MEISTERL

BOROVlje, Freibacherstr. 1
Telefon 0 42 27/33 36

CELOVEC, Bahnhofstraße 55 — tel. 0 42 22/31 4 30
CELOVEC, Adlegasse 1 — tel. 0 42 22/55 8 18
TREIBACH, Hauptplatz 14 — tel. 0 42 62/31 70
BOROVlje, Freibacherstraße 1 — tel. 0 42 27/33 36

Ideje Vašega foto-strokovnjaka

INOZEMCI SO OPUŠČENI DAVKA NA PRESEŽNO VREDNOST!

Eröffnungsangebote – Filmmaterial – Dez. '82

AGFA CT-18 135/36 Diafilm o. Rahmung statt 129,- **99,-**
KODAK Super 8 Schmalfilm 15 m statt 139,- **111,-**
3 Farbfilme für 24 Farbbilder statt 207,- **99,-**
5 Ilford SW-Filme 36 Aufnahmen statt 295,- **222,-**

SENSATIONELL!

LEITZ DIAPROJEKTOR R 150
autom. Diaprojektor
komplett mit Lampe nur **1.990,-**

FOTO MEISTERL — Dokaz uspehov!

FOTO MEISTERL Weihnachtstip!

1 Farbvergrößerung 20×27 cm und
1 Bilderrahmen mit Antireflexglas von
Ihrem eigenen negativ
statt 158,50 **99,-**

AGFA OPTIMA 335

vollautomatische Kleinbildkamera (Negativformat = 24×36 mm)
klein und handlich nur **790,-**

FOTO MEISTERL — Nudimo osebne strokovne nasvete!

Das „kleine Geschenk“!

Kugelschreiber mit Digitaluhr, Datum-anzeige und Großraummine im eleganten Design
nur **99,-**

SCHMALFILMER ACHTUNG!

1000 W Gebläseleuchte m. Sicherheitsglas FLECTALUX XM-10
statt 990,- nur **790,-**

FOTO MEISTERL — Možnosti zamenjave!

Unsere Blitzgeräteaktion

Vivitar 225, Leitzahl 25, Thyristor,
2 Automatikbereiche nur **590,-**
SUNPAK Auto 170, Leitzahl 17
kleines Computerblitzgerät **398,-**

Vergessen Sie nicht!

Farbglückwunschkarten von Ihrem Negativ,
sind ein nettes, persönliches Geschenk
(mit Text und Kuvert — ab 10 Stück)

FOTO MEISTERL — Z najnižjimi cenami garancija za najboljšo!

Der große Spaß daheim und unterwegs:

POLAROID Sofortbildkameras
Z. B. POLAROID 1000 Supercolor
statt 790,- nur **590,-**

Najboljši za Vaš hobby!

...und noch ein Knüller!

YASHICA MF-2: die KOMPLETTE voll-automatische Kleinbildkamera m. eingebautem Elektronenblitz **990,-**
Tasche obl. 190,-

Ko ste prebrali naše ponudbe, ste ugotovili, da smo se tudi letos najbolj potrudili, da vam lahko posredujemo privlačne ponudbe po odličnih cenah. Upam, da se boste rade volje posluževali ugodnih ponudb.

Želimo vam mirne praznike in obilo veselja z vašim hobijem vam želi

W. Meisterl

14. Koroški kulturni dnevi

od 27. do 29. decembra 1982
10.-Oktober-Straße 25, 9020 Celovec, Mohorjeva

SPORED

PONEDELJEK, 27. 12. 1982

- 9.30 Otvoritev
10.00 Feliks Wieser, Matevž Grilc: Informacija o položaju slovenske skupnosti na Koroškem
11.00 Teodor Domej-Avguštin Malle-Marjan Šturm-Janko Malle: 40-letnica pregona in upora koroških Slovencev
14.30 Teodor Domej: Ob 75-letnici organiziranega kulturnega dela med Slovenci na Koroškem: Ustanovno obdobje kulturno-prosvetnega dela osrednjih kulturnih organizacij
16.00 Predstavnika KKZ in SPZ: Načrti in cilji kulturno-prosvetnega dela osrednjih kulturnih organizacij.
19.30 Pričevanja: Pregon in upor

TOREK, 28. 12. 1982

- 9.00 Janko Pleterski, Hanns Haas, Dušan Nečak: Koroški Slovenci in delavsko gibanje
Janko Pleterski: Obdobje do leta 1920
Hanns Haas: Obdobje od leta 1920 do leta 1938
Dušan Nečak: Obdobje po drugi svetovni vojni
14.30 Alenka Tuta Rebula: Narodno vprašanje v Trstu — raziskava med slovenskimi delavci
15.30 Robert Minnich: Prilagoditev in družbena identiteta v Ukvah. Nekaj prvih vtisov o kulturi marginalne skupine v Kanalski dolini
19.30 Kulturna prireditev v režiji SPZ in KKZ

SREDA, 29. 12. 1982

- 9.00 Günter Scheer: Akcije in cilji akcijskega fonda za gorska območja in razvojne tendence v kmetijskih področjih s slabo razvito strukturo
10.30 Franz Greif: Razvoj kmetijstva na Koroškem po letu 1945

Zaključek 14. Koroških kulturnih dni

3. namiznoteniško prvenstvo v Selah

Slovenska športna zveza je letos že tretjič vabila na namiznoteniško prvenstvo posameznikov, ki je bilo zadnje nedeljo v farni dvorani v Selah. Najprvo je organizator turnirja Mirko Oraže pozdravil v imenu SZ vse navzoče.

To prvenstvo naj bi nagovorilo čim več slovenskih, aktivnih in neaktivnih namiznoteniških igralcev.

Letos se je tega prvenstva udeležilo devet aktivnih športnikov iz Sel in Obirskega. Igrali so v dveh skupinah, se pravi mladinci, roj. po 1. juliju 1965 v skupini B in člani v skupini A. Ker je bilo vse skupaj le devet igralcev, se je igralo vsak proti vsakemu, kar je predvsem tudi namen tega prvenstva, da igra vsak več tekem in si tako nabere več rutine. Po napeti tekmi proti Gerhardu Brumniku, je po-

stal Vladimir Smrtnik slovenski prvak pri mladincih (brez poraza). Brumnik drugi, tretji pa Dobitz Matej (vsi SŠK Obir).

V skupini A pa je bila borba za naslov prvaka še hujša. Saj moramo nasplošno reči, da se je nivo slovenskih igralcev od lani na letos znatno zboljšal. Po šestih tekmah so imeli trije igralci po šest zmag in med temi tremi je morala pasti odločitev, ko so igrali med seboj. Kot prva sta se pomerila brata Zdravko in Franc-Jožef Smrtnik in v napeti tekmi je Franc-Jožef zmagal. Zdravko Smrtnik je tudi proti Mirku Oražeju izgubil in tako se je finale glasil kot lansko leto: Mirko Oraže — Smrtnik Franc-Jožef. V zelo napeti tekmi je zmagal Mirko Oraže in si tako zopet po kratki pavzi, lani je zmagal Smrtnik

Franc-Jožef, priboril naslov slovenskega prvaka 1982.

Na koncu pa se je predsednik SŠZ, Danilo Prušnik vsem navzočim prav lepo zahvalil in podelil diplome in prekrasne kolajne.

Slovenski prvak: 1. Mirko Oraže (DSG-Sele), 2. Franc-Jožef Smrtnik (SŠK Obir), 3. Zdravko Smrtnik (SŠK Obir), 4. Vladimir Smrtnik (SŠK Obir), 5. Gerhard Brumnik (SŠK Obir).

CJO

Namizni tenis: Slovenski derbi

Zadnje soboto sta si v Železni Kapli stali nasproti edini slovenski moštvi, ki nastopata v prvenstvu Koroške namiznoteniške zveze: Sele, ki so lani izpadle iz Koroške lige in SŠK Obir, ki je iz drugega razreda vstopil v 1. razred B. Obirčani so na tihem mislili na zagotovljeno zmago, saj so imeli na lestvici dve točki prednosti, in zato se je tudi razvila napeta tekma. Obirčani so po zmagi Stanka Haderlapa in Franc-Jožefa Smrtnika, ter dvojice Zdravko Smrtnik/St. Haderlap že kar kmalu vodili s 3:1. A Selani so po dobrih tekmah bratov Mirka in Zdravka Oražeja izenačili. In ponovno je prevzel Obir vodstvo, ko je F. J. Smrtnik premagal Pavla Olipa. Selani so izenačili in tako se je na koncu rezultat upravičeno glasil 5:5 in obe moštvi sta bili zadovoljni.

Selani še bolj kot Obirčani.

CJO

„Akcija 1000 x 200“

Vsem, ki ste z Vašim prispevkom že podprli Slovenski atletski klub, se prav lepo zahvaljujemo. Denar, ki ste ga prenakazali na naš konto, smo že izročili vodstvu SAK.

Vse tiste pa, ki doslej še niste podprli akcije Našega tednika „1000 x 200“, pa prosimo, da to, če je le mogoče, storite. Z Vašim prispevkom podpirate uspešni Slovenski atletski klub, ki je pomoči potreben in ki podporo tudi zasluži.

Slovenski atletski klub se vam bo zahvalil za Vašo dobrohotno podporo z dobrim in uspešnim delom.

Prosimo, nakažite Vašo podporo na Zvezo slovenskih zadrug, kto. štev. 33472, Akcija Našega tednika „1000 x 200“. Že vnaprej se vam prav prisrčno zahvaljujemo.